SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 2 Sayı: 51 16 Kasım 1966 Fiatı: 50 Kuruş

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen: ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri: Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi: P. K. 80 - TRABZON

Baskı: "Hâkimiyet„ Basımevi

T.İ.P. BÜYÜK KONGRESİ MALATYA'DA

Sosyalizm bayrağını Anadolu'da binbir güçlükle dalgalandıran halk çocukları, yine bir Anadolu kentinde kucaklaşacaklar

TÜRKİYE İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongre si, 20 Kasım 1966 pazar günü Malatya'da yapılacaktır.

Büyük Atatürk'ün 47 yıl önce başlattığı ulusal kurtuluş hareketinin biri cik temsilcisi ve inançlı yürütücüsü olan T.İ.P., Malatya'daki tarihî kong rede geniş halk yığınla rıyla daha güçlü bağlar kuracak ve kurtuluş ışığı nı dalga - dalga bütün Türkiye'ye yayacaktır.

Yoksul Anadolu'nun en uzak köşelerinde, sos yalizm bayrağını binbir güçlüğe katlanarak kahramanca dalgalandıran namuslu halk çocukları, ilk defa Malatya'da biraraya gelerek kuçaklaşacaklar ve T.İ.P.'in büyük gücü nü, dünyaya ilân edecek lerdir.

T.İ.P.'in Malatya'daki 2. Büyük Kongresi, Türkiye'nin siyasal tarihinde yeni bir aşama, yeni bir dönüm noktası olacaktır. Halkın damar larında var olan sosyalizm, bu kongrede bilinç alanına çıkacak, emekçi yığınların büyük özlemleri bilim ışığında değer lendirilecek ve memleke tin içinde bulunduğu çok yönlü kriz, bütün açıklı ğı ile gözler önüne serilecektir.

Bu kongre aynı zamanda, burjuva bunalımı içinde küçük komplekslerini tatmin etmeye çalışan birtakım okumuşların masabaşındaki nazarî sos yalizm tartışmalarına en anlamlı, en susturucu ce vap olacak; sosyalizmi yozlaştırmaya çalışan bur juva revizyonistlerinin ip liğini pazara çıkaracaktır.

T.İ.P. Büyük Kongre si'ne Trabzon'dan delege olarak Attilâ Aşut, Ümran Baran, Ekrem Sırrı Açan ve Mehmet Kaya katılacaklardır.

PARTİM

ŞÜKRAN KURDAKUL

Partim, güç bayrağım, dalga dalga Türkiye'de
Düşünceler gibi derin, umutlar gibi sonsuz.
Bir tezgâh sesiydi önce, tarlada tohum ve başaktı,
Bir bilekti insan onuru gibi vazgeçilmez
Tezgâh varsa, toprak varsa, insan varsa Türkiye'de
Partim kurulacaktı...

Partim, aydının, köylünün, işçinin örgütü.
Partim güç bayrağım dalga dalga
Umudun, bilincin, kardeşliğin örgütü.

Biz varız yaşamda, emeğin kutsal gücü var,
Bütün değerlerin sahibi yüce insan.
Düşüncen hayata geçince bir
Bir bilincini silâh gibi kullandığın zaman
Suyu kesilmiş değirmenler gibi kalacak onlar.

Partim, aydının, köylünün, işçinin örgütü,
Partim güç bayrağım dalga dalga
Umudun, bilincin, kardeşliğin örgütü.

KURTULUŞ YOLU :

SOSYALİZM

MEHMET ALİ AYBAR

(T.İ.P. GENEL BAŞKANI)

MİLLETÇE ve kişiler olarak kurtulmamız, Türkiye'nin sosyalist olmasına bağlıdır. Üretimdeki bu ilkellik ve anarşi, sosyal hayatımızdaki bu kargaşa, ancak emekçi halk kütlelerinin iktidara geçip, bu çürümüş kapkaç düzenini değiştirmesiyle son bulacaktır. Yurdumuzda yabancı devletlerin nüfûz sağlamalarına, Türkiye'yi sömürmelerine ancak o zaman son verilecektir. Millî servetin heder olmasına yağma edilmesine ancak o zaman set çekilecektir, Türkiye'mizi nükleer savaş tehlikesiyle karşı karşıya bırakan bugünkü bağımlı durumdan tam olarak ancak o zaman kurtulunacaktır. Ve ancak sosyalizmledir ki, Türkiye ileri bir toplum haline gelecek, emekçi halkımız hürriyete, dopdolu ve insanca yaşama şartlarına kavuşacaktır.

Sosyalizmi kimler ve nasıl kurar?

Sosyalizm, halkın ekonomik sistemi, halkın dünya görüşü olduğundan, sosyalizmi emekçi halk kütleleri kurar. Dün yada halksız kurulmuş bir tek sosyalist ülke örneği gösterilemez. Sosyalizm, aşağıdan yukarı kurulan bir rejimdir. Fakat «halk» deyimi, geniş bir kavramdır. Emeği ile yaşayan bütün sınıf ve zümreleri kapsamaktadır. Bundan dolayı sosyalizmi kurma işinde emekçi sınıf ve zümreler arasında hangilerinin daha etkin, daha yetenekli, daha güçlü, daha becerikli olduğu; emekçi sınıflardan hangisinin dâvayı başarıya ulaştırma yeteneğine sahip bulunduğu ve hangisinin bu konuda bir ideolojisi olduğu sorusuyla karşılaşılır. Sosyalizm, bu soruya bilimsel araştırmalara dayanarak «işçi sınıfı» şeklinde cevap verir. Bu nokta, zaten herkesin bildiği ve kabul ettiği bir gerçektir.

Aydınların öncülüğü

İkinci Dünya Savaşından sonra emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı ayaklanan, millî kurtuluş mücadelesine girişen halkların, sömürge veya bağımlı ülke durumundan kurtulması, bazı çevrelerde aydınların, genellikle orta sınıfların devrimciliği meselesinin ele alınmasına yol açmıştır. Bazı aydınlar, millî kurtuluş savaşları sırasında olsun, zaferden sonra yurdu kalkındırma işlerinde olsun, orta sınıfların, özellikle aydınların devrime öncülük ettiği sonucuna varmışlar ve sosyalizmin tepeden inme kurulabileceğini, geri kalmış ülkelerde hattâ ancak bu yoldan kurulacağını ileri sürmüşlerdir. Bu gibilerin gözünde emekçi halk, sadece yönetilecek, kullanılacak bir kütledir; ve son tahlilde sosyalizm sadece bir ekonomi tekniğinden ibarettir.

Meseleyi bu açıdan ele alanlar bizde de eksik değildir. Bunlar, halkı uyandırmanın zor olacağı gerekçesiyle, sosyalizmi kestirmeden kurma ümidi içindedirler. Bu görüşler, ciddî bir eleştiriye dayanamaz.

Şüphesiz bir kısım aydınlar, dünyanın her tarafında devrimci hareketlere katılmışlardır; yöneticilik te etmişlerdir. Fakat bunlar ya bir halk hareketinin içinde bulunmuşlardır, sosyalist bir teşkilâtın içinde görev almışlardır; bu takdirde yöneticiler arasında olsalar da, hareket bir küçük burjuva hareketi değil, bir halk hareketidir. Ya da bunlar, bir hükûmet darbesiyle iktidara gelmiş, veya halkı yönetimin dışında bırakarak, hareketi tekellerine almışlardır. Bu iki yoldan yalnız birincisi sosyalizme giden bir yol olmuştur. İkincisi ise, etiketi ne olursa olsun, memleketi yeniden emperyalizmin nüfûzu altına girme tehlikesi karşısında bırakan, hattâ bazı hallerde fiilen sokan bir yol olmuştur. Türkiye bu ikinci yolun hazin bir örneğidir.

Bu, kolayca anlaşılır bir noktadır. Küçük burjuva aydınları, mensup oldukları sınıf bakımından bireyci ve genellikle kapitalizme ve onun ideolojisine dönüktürler. Ancak halkın ağırlığını koyduğu bir politik hareket içinde bulundukları hallerde olumlu hareket ederler. Yalnız kaldıkları zaman halka karşı olmasalar da, halka tepeden ve dışardan bakma alışkanlığı içindedirler.

Sosyalizmi halk kurar

İşçi sınıfının demokratik öncülüğü etrafında bütün emekçi sınıf ve zümreler kurar sosyalizmi. Sosyalist aydınlar da bu hareketin içinde yer alırlar, yer aldıkları, halkla kaynaştıkları, halkın yüzyıllık tecrübelerinden yararlanılmasını başardıkları ölçüde sosyalizmin kuruluşunda yararlı olurlar. Türkiye İşçi Partisi meseleyi böyle koyan ve meselelere bu yoldan çözüm arayan bir kuruluştur.

Türkiye'de halkın geri olduğunu ve sosyalizme yatkın olmadığını söyleyenler, dalâlet içindedirler. İç ve dış şartlar Türkiye'de halk kütlelerinin sosyalizmi kurmasına hem de kısa zaman da kurmasına, son derece elverişlidir. Gerçekten dünyada sosyalizm gittikçe ağır basmaya başlamıştır. Emperyalizm - sosyalizm çelişkisi, İkinci Dünya Savaşından sonra boyuna emperyalizm aleyhine gelişmiştir. Bundan başka sosyalizm fikri kütlelere nüfûz etmiş ve sosyalizmin kapitalizme üstünlüğü somut örneklerle açık olarak belli olmuştur. Nihayet kapitalist ülkelerde halkın çoğunluğunu demokratik bir plâtformda toplamak imkânı, gerçek şekilde belirmiştir.

Türkiye İşçi Partili'ler, hergün halkla daha gerçek, daha sağlam ilişkiler kuruyorlar. Halk sosyalizme, ne tepeden inme devrimlerle, ne de aydınlar arasındaki nazarî tartışmalarla kazanılır. Halkı sosyalizme kazanmanın tek yolu, her zaman, her vesileyle halkın hizmetinde olmaktır; halkın dertlerine halkla beraber çare aramaktır. Halkı ezen şartların karşısına ısrarla ve devamlı olarak çıktınız mı, halkın zaten damarlarında olan sosyalizm, bilinç seviyesine ulaşır, bir halk eğilimi haline gelir. Türkiye İşçi Partisi bu yoldadır.

EMEKÇİ KARDEŞİM

—M. A. AYBAR'a—

Yol açın
Çekilin bir yana
O geliyor
O
Yüzyıllar boyunca ezilen
Yüzyıllar boyunca sömürülen
O
Karşı konulmaz gücü ile
Emekçi Kardeşim.

Sabri SORAN